

10a setmana: □“Què faríem sense vostè, Senyor Pina?”

written by Lluís Busquets | 18 d'abril de 2019

Aquesta és l'expressió que va fer servir **Marchena**, el dimecres 17-IV, quan l'inspector CNP estava a punt de declarar i l'advocat **Pina** el va avisar que ja havia comparegut a declarar el dijous dia 11 de la setmana passada. “*¿Qué haríamos sin Vd, Sr.Pina?*” Resultà que un altre agent. amb TIP **113.391**, citat al matí, també estava citat a la tarda. El desgavell del TS no rau només en els micròfons... “És difícil gestionar 500 testimonis”, s'excusà **Marchena**... Però és ell el qui ha permès de convertir la Sala del Tribunal Suprem en un pati d'escola de la senyoreta Pepis, perquè se li queixin els nois més gemegaires.

Es vol donar per bo un escenari tumultuari i violent d'una part de la població davant l'ordre de la magistrada del TSJC. I per això les declaracions dels agents d'ahir que actuaren a Lleida i van recitar el mateix argumentari dels dies anteriors, incloses les petites lesions sofertes. Dos leit-motiven: passivitat ME i lesions. Entremig, murs humans i barricades de mobles que impedeixen el pas, insults, requisa del que sigui, replegament i seguici amb llançament d'objectes. Relats calcats a Lleida. Així, l'agent **94.670**, que actuà a l'Escola Oficial d'Idiomes i al col·legi Ronda; i del sost-inspector **76.753**, que ho va fer a l'edifici de la conselleria d'Agricultura, a l'Escola d'Idiomes i a l'escola de la Mariola (que deu ser el Centre de Formació d'adults Joan Carles I i on hi va haver una persona que sofrí una crisi cardíaca); i el **76.766**, que va intervenir a quatre col·legis electorals de Lleida, però tan sols recorda que va intervenir al CAP Cappont, on també van actuar els agents **99.306**, **110.120**, **110.336**, un dels quals va dir que no estaven avesats a sentir-se insultats com es van sentir aquells dies, mentre un altre company assegurava que “ja hi estaven acostumats”...

Es busca un relat, però resulta que la jutgessa **Armas** no ordenà detenir els votants que desobeïssin o es resistissin; les seves ordres respectaven els drets fonamentals de reunió, manifestació i fins i tot votació (una manera de manifestar-se) per mostrar el desacord amb la decisió el TC de prohibir el referèndum de l'1-0. Per això encarregà als tres cossos policials l'efectivitat d'impedir el referèndum sense alterar "la convivència ciutadana". I per això el 4-X-17 es queixà de descoordinació i parlà de "desproporcionalitat" les actuacions de la GC i CPN.

Les democràcies avançades admeten la desobediència civil i la resistència passiva o pacífica contra pràctiques del poder considerades injustes. El delicte de resistència pot ser passiva, passiva greu, activa lleu (i, aleshores, s'aplica la Llei de seguretat ciutadana o mordassa, amb multes fins a 30.000€) o activa greu, si s'escomet els agents. Per això els testimonis, ben maneflejats, diuen que la inicial resistència passiva es tornava activa. Això porta un greu problema afegit: el d'incriminar tots els ciutadans. El Tribunal haurà de dirimir, amb claredat i distinció, si es tornava activa escometent els agents després de l'atac excessiu d'aquests (defensa pròpia) o abans. I això serà cabdal per saber si l'aixecament tumultuari i violent de la població va existir.

Ahir, de moment, mentre **Salellas** demanava a l'agent **110.336** (que havia admès veure com la gent els donava clavells), què va fer amb una persona que necessitava atenció mèdica, **Marchena** va considerar impertinent preguntar sobre els seus sentiments. L'agent **71.004**, de la brigada d'informació, va intervenir a Cappont i al Centre Formació Adults Joan Carles I, havia sentit parlar d'una persona amb crisi cardíaca atesa pels agents, però no sabia què havia passat en els moments anteriors. Les xarxes sí que ho saben. I era d'informació! (L'home, això sí, es queixà d'haver sofert esgarrapades.)

Després de la pausa del migdia, més del mateix. Els sots-inspector **72.862**, va actuar també al CAP Cappont (accés

complicat, on resultà lesionat) i al CFA Joan Carles I. Va emprar la porra i va veure que alguns companys empraven el mòbil (una irregularitat). Li van treure el passamuntanyes i li van dir que veien la cara del feixisme. La repetició de la declaració de l'inspector **87.576**, com ja hem dit, no colà. Era igual. A Cappont hi van intervenir d'altres agents: el **102.764**, de l'indicatiu *Eco 2*, al CFA Joan Carles I, li van tirar una pedra però no s'adonà de l'home de la crisi cardíaca (a la sortida, les UPR els van haver d'ajudar i no tenia cap interès a revisar les imatges dels Serveis Territorials Treball); el **113.391**, policia judicial citat també a la tarda, de l'indicatiu *E2*, actuà a Cappont, al CFA Joan Carles I i a un altre centre, i es queixava que, a la sortida, els sacsejaven les furgonetes: en veure els centres plens de gent, no es replantejaren si entrar o no, com havia demanat la Magistrada del TSJC; ara bé, admeté l'ús de les porres i, al Joan Carles, s'adonà de la persona esvanida que es volia reanimar envoltada de molta gent, tot i que no va veure cap ciutadà ferit; també lesionat en el replegament resulta l'oficial **95.106**, que actuà al Cappont, al Joan Carles I i a l'Institut de Caparrella; i també a Cappont, al Joan Carles I i a dos centres més, actuà l'agent de la policia judicial **124.302**, que se sorprengué d'una primera línia de bombers uniformats, usà la porra de manera dissuasòria (van contusionar-li l'espatlla).

I hi hagué la pausa per dinar. Aleshores vam saber que es negava als elegibles de fer campanya en els recessos i es permetria a **Junqueras** una roda de premsa a la presó.

A la tarda van declarar set agents més. El **77.795** actuà a Caparrella, on saltaren la tanca i passà greu perill. El **93.178**, de l'indicatiu *Lobo 50*, també intervingué a Cappont i Caparrella. Més del mateix. El **107.387**, de l'indicatiu *Lobo 40*, actuà al Joan Carles I, i li van retorçar el dit polze: van haver d'enguixar-l'hi. L'oficial de policia judicial **94.601** actuà a l'Escola Oficial d'Idiomas i al Juan Carlos I.

Mateix discurs. No s'adonà de ningú amb crisi cardíaca. El **81.119** va intervenir al Joan Carles I en serveis d'informació i va vigilar quasi tots els centres de votació. Resultà lesionat quan, prop del Joan Carles I, van voler retirar uns contenidors, que un grup de gent havia posat i li'n van llençar un en contra: patí una tumefacció i necessità una colzera elàstica. Això dels contenidors també ho declarà l'agent d'informació de quatre centres, que anava de paisà, el **101.381**, perquè es van enfrontar amb un grup de deu persones que tornaven a posar els contenidors per aturar els vehicles policials i li van donar un cop. Mai no es van aturar a pensar si podien deixar d'intervenir...

□El darrer testimoni de la jornada fou l'oficial **118.664**, lesionat per un cop de pedra arran d'una concentració davant comissaria de Lleida, quan a la tarda feien un perímetre de seguretat.

Els testimonis de les acusacions al Tribunal Suprem pràcticament van acabar amb ell. La fiscalia ha provat de fonamentar el seu relat acusatori amb desenes i desenes d'agents de la policia i de la Guàrdia Civil –testimonis de càrrec– que van intervenir als col·legis l'1-0, aparentment, en compliment d'un mandat judicial. Ha tractat de provar que el coordinador **Pérez de los Cobos**, que va dissenyar el dispositiu d'aquell dia, el va haver de canviar per la passivitat dels ME, baula imprescindible per la rebel·lió de la ciutadania d'acord amb els dirigents acusats. Però aquest relat no s'aguanta perquè no sols l'han negat els responsables dels ME i la mateixa jutgessa **Armas** parlà al seu dia de descoordinació sinó que molts agents de la GC i del CNP han deixat clar que tenien un pla abans de l'1-0 i ningú els havia fet saber el mandat de la jutgessa del TSC (no alterar “la convivència ciutadana”) ni del Secretari d'Estat (donar més importància a la seguretat ciutadana que a l'eficàcia de l'acció).

S'imposa el cara a cara que va demanar **Melero** entre **Pérez de los Cobos** i **Ferran López**, perquè, tot el que s'ha declarat

aquests dies es pot desfer com un *bolado*. A més, hi ha un altre problema: l'ombra d'una sospita que s'anomena tortura. **Pérez de los Cobos** va ser processat i jutjat el 1997, durant la seva època al País Basc, acusat de tortures a un membre d'ETA, **Kepa Urrea**, el 1992, juntament amb cinc guàrdies civils més. Ell i dos agents més van ser exonerats. **Daniel Baena** també va ser processat i condemnat per un delictes contra la integritat moral, "per una qüestió personal". El seu problema no és sols si va mentir o no en negar que fos **Tácito** sinó pel fet d'ésser investigat al mateix temps per fiscals i pel jutge del 13 (que hauria d'haver fet cessar la tasca de fiscalia). El seu segon, el comandant **César López Hernández**, secretari dels atestats policíacs que han arribat al TS, fou també absolt pels maltractaments, el 2008, d'**Igor Portu** i **Mattin Sarasola**, condemnats per l'atemptat de Barajas. Entre els magistrats del Suprem que el van absoldre hi havia **Juan Ramón Berdugo** i **Andrés Martínez Arrieta**, dos dels set magistrats de la sala que jutja ara els presos polítics catalans per l'1-0; amb un ròssec: el Tribunal Europeu dels Drets Humans va condemnar l'estat espanyol per aquest cas, per tractament inhumà i degradant als detinguts. Per la seva banda, **Sebastián Trapote**, ex-cap de la policia espanyola a Catalunya, tampoc té les mans netes del tot: la mort de **José Luís Herrero Ruiz**, segons la sentència de la sala tercera del Suprem (setembre del 1983) s'hauria evitat "si s'haguessin utilitzat la prudència i diligència mínimes que s'esperen d'un funcionari del Cos Superior de la Policia". **José Antonio Nieto**, secretari d'estat de Seguretat amb el govern de **Rajoy**, fou implicat en la protecció de **Sánchez Corbí**, coronel de la Unitat Central Operativa (UCO) de la Guàrdia Civil, fins a l'arribada de **Sánchez** al poder. Finalment, **Àngel Gozalo**, cap de la Guàrdia Civil a Catalunya durant l'1-0, l'11 de maig de 2013, a la caserna de Sant Andreu de la Barca, va condecorar amb un diploma la Hermandad de Combatientes de la División Azul, un veritable homenatge als combatents espanyols de l'exèrcit nazi.

□Amb testimonis tan foscos haurà de teixir el tribunal que presideix **Marchena** un argumentari, que pugui sostenir la conspiració per a la rebel·lió, amb la connivència dels ME; un fet, amb franquesa, difícilment sostenible. *Fictio iuris non est ubi veritas.*